

สร้างความปลาบปลื้มปิติแก่ปวงชนชาวไทย เมื่อสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ สถาปนา สมเด็จพระมหามุนีวงศ์ (อัมพร อมฺพโร) เจ้าอาวาสวัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม ราชวรวิหาร เป็นสมเด็จพระสังฆราช องค์ที่ 20 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์

มีพระนามว่า สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ โดยจะมีพระราชพิธีสถาปนาสมเด็จพระสังฆราช วันที่ 12 กุมภาพันธ์ เวลา 17.00 น. พระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม

สมเด็จพระมหามุนีวงศ์ มีจริยวัตรเรียบง่าย สมถะ ไม่สะสมทรัพย์ ไม่สะสมปัจจัย มีความอาวุโสลำดับที่ 3 ในทำเนียบสมเด็จพระราชาคณะ รองจากสมเด็จพระมหาธีรวงศาจารย์ วัดปากน้ำ ลำดับที่ 1 และสมเด็จพระมหาวีรวงศ์ วัดสัมพันธวงศ์ ลำดับที่ 2

ทรงเป็นสมเด็จพระสังฆราช ต่อจากสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก (เจริญ สุวฑฺฒโน) สมเด็จพระสังฆราช องค์ที่ 19 ที่สิ้นพระชนม์ เนื่องจากติดเชื้อในกระแสพระโลหิต เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2556

สหรับประวัติความเป็นมาของสมเด็จพระสังฆราช องค์ที่ 20 นั้น เมื่อครั้งดำรงสมณศักดิ์ที่ พระสาสนโสภณ เจ้าอาวาสวัดราชบพิธฯ ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ สถาปนาขึ้นเป็นสมเด็จพระราชาคณะฝ่ายธรรมยุติกนิกายเมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2552 ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9

มีราชทินนามตามที่จารึกในสุพรรณบัฏว่า "สมเด็จพระมหามุนีวงศ์ พัทธมพงศวิสุต พุทธปาพจนานุศาสน์ วาสนวงกูร วิบูลศีลสมาจาร

'สมเด็จพระมหามุนีวงศ์'

สมเด็จพระสังฆราช องค์ที่ 20

ทรงย้ายไปจำพรรษาที่วัดตรีญาติ ตำบลพงสวาย เพื่อศึกษาเล่าเรียนพระปริยัติธรรม, พ.ศ. 2483 ทรงสอบได้นักธรรมชั้นตรี, พ.ศ. 2484 ทรงสอบได้นักธรรมชั้นโท, พ.ศ. 2486 ทรงสอบได้นักธรรมชั้นเอก และทรงสอบได้เปรียญธรรม 3 ประโยค, พ.ศ. 2488 ทรงสอบได้เปรียญธรรม 4 ประโยค

ต่อมาปี พ.ศ. 2490 ทรงย้ายมาจำพรรษา ณ วัดราชบพิธฯ โดยสมเด็จพระพุทธปาพจนบดี (ทองเจือ จินตภาโร) เมื่อครั้งดำรงสมณศักดิ์ที่ พระจินตภากรมณี พามาฝากกับสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก (วาสน์ วาสโน)

และให้สามเณรอมพรเข้าพิธีอุปสมบท เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2491 ณ มหาพัทธสีมาวัดราชบพิธฯ มีสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก (วาสน์ วาสโน) เป็นพระอุปัชฌาย์, สมเด็จพระพุทธปาพจนบดี (ทองเจือ จินตภาโร) ครั้งดำรงสมณศักดิ์ที่

ของคณะสงฆ์ธรรมยุต

ได้วางรากฐานพระพุทธศาสนา ตลอดถึงเป็นเนติให้สหธรรมิกที่มาจากหลังได้เผยแผ่อย่างเป็นรูปแบบ ทำให้พระพุทธศาสนาฝ่ายเถรวาทมีความมั่นคง มีวัดและพระสงฆ์อยู่ประจำรัฐแห่ง

ก่อนขยายไปยังเมืองใหญ่อีกหลายเมือง อาทิ กรุงเทพมหานคร นครเมลเบิร์น และเมืองดาร์วิน เป็นต้น

งานด้านการศึกษา พระองค์ทรงเป็นอาจารย์สอนธรรมวินัยแก่พระภิกษุ-สามเณร, กรรมการสนามหลวงแผนกธรรมและแผนกบาลี, นายกสมาคมมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย (มมร) เป็นต้น

และปี พ.ศ. 2552 สภา มมร ถวายปริญญาศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิชาพุทธศาสตร์

พ.ศ. 2553 สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ถวายปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิชาธรรมนิเทศ

งานด้านสาธารณูปการ ทรงเป็นประธานอำนวยการฝ่ายบรรพชิต พระมหาธาตุเจดีย์ และเขตพุทธาวาสเฉลิมพระเกียรติ ในวโรกาสฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี และฉลองมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ณ วัดธัมมธโร กรุงเทพมหานคร ประเทศออสเตรเลีย

ทรงเป็นประธานสร้างวัดแหล่งทองแดงพรหมสารราม อ.ดอนตูม จ.นครปฐม เป็นต้น

ส่วนงานเผยแผ่พระพุทธศาสนา ทรงเป็นรองแม่กองงานพระธรรมทูต รูปที่ 2 ผู้นำ

แต่ขาดแคลนทุนทรัพย์

ทรงเป็นรองประธานกองทุนวัดช่วยวัดของมหาเถรสมาคม (มส.) ให้ความช่วยเหลือเมื่อมีอุปถัมภ์ วาตภัย อุทกภัย หรือภัยแล้ง นำเงินบริจาคเพื่อส่งเคราะห์ผู้ประสบภัยนั้นๆ ตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ส่วนงานปกครองคณะสงฆ์ในปัจจุบัน ทรงเป็นเจ้าอาวาสวัดราชบพิธสถิตมหาสีมารามราชวรวิหาร

ที่ปรึกษาเจ้าคณะภาค 14-15 (ธรรมยุต) กรรมการมหาเถรสมาคม (มส.) กรรมการคณะธรรมยุต นายกสภา มมร กรรมการบริหารมูลนิธิมหามกุฏราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์

แม่กองงานพระธรรมทูต ประธานมูลนิธิพระอาจารย์ฝั้น อาจาโร ทรงเป็นพระอุปัชฌาย์ เป็นต้น

สหรับลำดับสมณศักดิ์นั้น พ.ศ. 2514 ทรงได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะชั้นสามัญ ที่ พระปริยัติวิ

พ.ศ. 2524 ทรงได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะชั้นราช ที่ พระราชสารสุธี

พ.ศ. 2533 ทรงได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะชั้นเทพ ที่ พระเทพเมธีภรณ์

พ.ศ. 2538 ทรงได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะชั้นธรรม ที่ พระธรรมเมธีภรณ์

พ.ศ. 2543 ทรงได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์ เป็นพระราชาคณะเจ้าคณะรองชั้นหิรัญบัฏหรือรองสมเด็จพระราชาคณะ ที่ พระสาสนโสภณ วิมลญาณอดุลสุนทรนายก ตรีปิฎกธรรมาลังการภูสิต ธรรมนิตยสาทร ศาสนกิจจานุการ ธรรมยุติกคณิสสร บวรสังฆารามคามวาสี และเมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2552 เนื่องในวโรกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 82

